

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 70/2017
06.04.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Иштван Нађ и Божидар Николић, адвокати из ..., против туженог „ББ“, из ..., кога заступа Никола Малић, адвокат из ..., ради понављања поступка, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 74/16 од 18.08.2016. године, на седници одржаној 06.04.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж1 74/16 од 18.08.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 297/2015 од 28.04.2016. године, одбачен је као недозвољен предлог туженог ради понављања поступка правноснажно окончаног решењем Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж1 74/16 од 18.08.2016. године, жалба туженог је одбијена и решење Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули је потврђено. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепеног решења тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 399. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима предмета тужиља је тужбом од 30.08.2006. године тражила од туженог исплату разлике у заради и других накнада из радног односа. Поднеском тужиље од 11.01.2007. године иста странка је повукла тужбу уз одрицање од тужбеног захтева. Општински суд у Кули 12.01.2007. године донео је пресуду на основу одрицања којим је тужбени захтев тужиље одбијен.

Одлучујући о захтеву тужиље за понављање поступка од 02.02.2012. године, Основни суд у Врбасу, Судска јединица у Кули је 02.03.2015. године, донео решење П1 бр.385/12 којим се предлог тужиље за понављање поступка усваја и дозволио је понављање истог који је окончан правноснажном пресудом Општинског суда у Кули П1 1354/06 од 12.01.2007. године. Тужени је изјавио жалбу на првостепено решење и решењем Вишег суда у Сомбору Гж1 56/2015 жалба туженог је одбијена а првостепено решење потврђено. Тужени је изјавио ревизију, па је Врховни касациони суд донео одлуку Рев 68/16 од 25.04.2016. године, по којој је ревизија туженог одбијена као неоснована.

У конкретном случају тужила је поднела предлог за понављање поступка и правноснажним решењем првостепеног суда тај предлог је усвојен и дозвољено понављање поступка, а парнични поступак у спору тужиље против туженог није правноснажно окончан решењем првостепеног суда П1 бр.385/12 од 02. марта 2015. године којим је усвојен предлог тужиље за понављање поступка.

Према члану 422. став 1. ЗПП, прописано је да се поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може поновити по предлогу странке из разлога прописаних у том члану, док је одредбом члана 428. став 2. ЗПП, прописано да ће се у решењу којим се дозвољава понављање поступка изрећи да се укида одлука донета у ранијем поступку. Понављање поступка је ванредни правни лек што значи да се он може изјавити против правноснажне одлуке којом није окончан поступак, а чији циљ је да се нападнута одлука укине, да се о спору уколико је захваћен разлогом за понављање поступка поново суди. Поред тога, одредбом члана 422. став 1. ЗПП, прописано је да се понављање поступка може захтевати без обзира на врсту одлуке којом је поступак окончан и да се понављање поступка може тражити и када је поступак завршен правноснажном пресудом или када је завршен правноснажним решењем.

Према становишту Врховног касационог суда решењима којим је дозвољено понављање поступка је укинута правноснажна одлука која је донета у ранијем поступку и не спада у решење којима се поступак правноснажно окончава. Како поступак у овом предмету није правноснажно завршен будући да је правноснажним решењем првостепеног суда П1 385/12 од 02.03.2015. године дозвољено понављање са укидањем првостепене судске одлуке, то правилно судови закључују да предлог туженог за понављање поступка није дозвољен.

Са изнетих разлога а на основу члана 405. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић